

Kondor Katalin: Sóhivatal

2019 július 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Megmondaná valaki, hogy ennek mi az értelme?

Valamikor hajdanán a sóhivatalok intézték a sókitermelés és -eladás állami monopóliumából származó adóbevétellel kapcsolatos ügyeket.

Nagy kincs volt a só annak idején, a kitermelt ásványt vízi úton szállították el tőlünk a szorgos és egymással versengő görög, török és perzsa kereskedők. Mindenki úr akart lenni a sópiacon, mert a pénz és a hatalomvágy már akkor is mételeyezte az embereket. Olyan kereskedőféle is volt köztük, aki bár gazdag volt, nem elégedett meg azzal, ami jutott neki, hanem még az István király számára a Maroson leúsztatott só fölött is hatalmat bitorolt és mindenkit megvámoltatott. Ajtonynak hívták ezt a mindenáron hatalomra törő embert, akit aztán Csanád vitéz – a királyhoz hű ember – csatában győzött le. Minderről Szent Gellért püspök legendájában is olvashatunk. Arról viszont nem szól a fáma, mikor történt az, amikor a sóhivatalok tisztességén csorba esett. Mert nem véletlen, hogy mindmáig így nevezzük a feleslegesen bürokratikus hivatalokat, szervezeteket, amelyek nem képesek elintézni a polgárok számára fontos ügyeket, hanem időtlen időket ülnek rajtuk.

Nos, elintézetlen ügyekkel az Európai Unióban is tele a padlás. Innen nézve mindenképpen. Az álságos unió, amely szinte minden ügyben, különösen a migrációval kapcsolatos gondokat illetően kizárólag ködös, ellentmondásos nyilatkozatokat képes tenni, naponta szolgáltat témát ehhez tekintetben is számunkra. Sajnos nem örömtelit. Aznap, amikor Von der Leyen meghirdette az erős határok politikáját, már csak legyintettünk. Nemcsak azért, mert valószínűleg sokáig kell még várunk a részletekre, hogy mit is jelentenek az erős határok, hanem azért is, mert ugyanezen a napon (július 22.) arról értesülhettünk, hogy új mentőkampányt indít az SOS Méditerranée a Földközi-tengeren, hogy kimentse a pusztán véletlenül a hullámokon lebegő szerencsétleneket. Akikről már régen tudjuk, azért ülnek a lélekvesztőbe, pontosabban azért ültetik őket oda az embercsempészek, hogy a hatályos törvények szerint ki kelljen őket menteni. Vajon ezt jelenti az erős határok politikája? Vagy azt, hogy egy – immáron Európa hátsó részén is nevezett – hajókormányos nem megegyezhet az egy önálló jogrenddel rendelkező országgal, ez esetben Olaszországgal, hogy annak rendelkezései ellenére behatol az egyik kikötőjébe? Milyen lehet az erős határok politikája, ha valaki egyszerre lehet embercsempész és segítős? Milyen az erős határok politikája az unióban, ha annak egyik alkalmazottja, nevezetesen maga a humanitárius segítségnyújtásért és válságkezelésért felelős unióbiztos arról szónokol, milyen fontosak az életmentő civil szervezetek? És persze azt is hozzáteszi: meg kell különböztetni a bűncselekménynek minősülő embercsempészetet. Kérdezem: valamikor is megkülönböztették? Láttunk erre példát? A börtönben vannak az embercsempészek vagy az afrikai partoknál? Kétféle nagyon is jól tudnak arról, amiről fentebb írtam, miszerint régóta ismertek azok a trükkök, amelyek az embercsempészeket embermentőknek kiálthatják ki. Ki ülteti be a lélekvesztőbe az embereket? Ellenőrizte ezt valaha valaki? Nem tudunk róla. Sajnos a felelősök magyarázkodása többnyire minden logikát nélkülöz. Működik tehát a sóhivatal.

Közben Macron francia elnök fenyegetőzik. Azt találta mondani, meg sem említve az erős határok politikáját, hogy bizony nem fogja hagyni, hogy egyes országok ne fogadják el a menekültek kvóta szerinti elosztását, mert ha ezt teszik, lóttak a pénzügyi támogatásnak. Hogy legalább valamiféle látszattervevényiséget folytassanak, a sóhivatal most újabb, csaknem másfél milliárd euró támogatást küld Törökországnak a menekültek fogadására és szükségleteinek kielégítésére. Megmondaná valaki, hogy ennek mi az értelme?

Az ügylet és a sóhivatalok látszatintézkedései és harcai tehát tovább folytatódnak. S olyan falrengető kijelentéseket vagyunk kénytelenek olvasni vagy hallgatni, mint „méltányosabbnak kell lenni a kelet-közép-európai tagállamokkal szemben”, „határozottan fel kell lépni a jogállamiság védelmében”. Semmit sem jelentő és ígérő szavak, tartalom nélkül. Határozott, félreérthetetlen véleményeket, tervek, gondolatokat az „új” felállású unió vezetőségétől sem hallunk. Szintetiséget? Na, azt végképp nem. Ködösítést? Percenként. Választ a kérdéseinkre? Ugyan már! Nem tudom, mi kellene ahhoz, hogy ez az egész álságos világ megváltozzon. Azaz mégis volna egy ötletem: sürgősen kellene végre egy Csanád vitéz Európának.

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
